

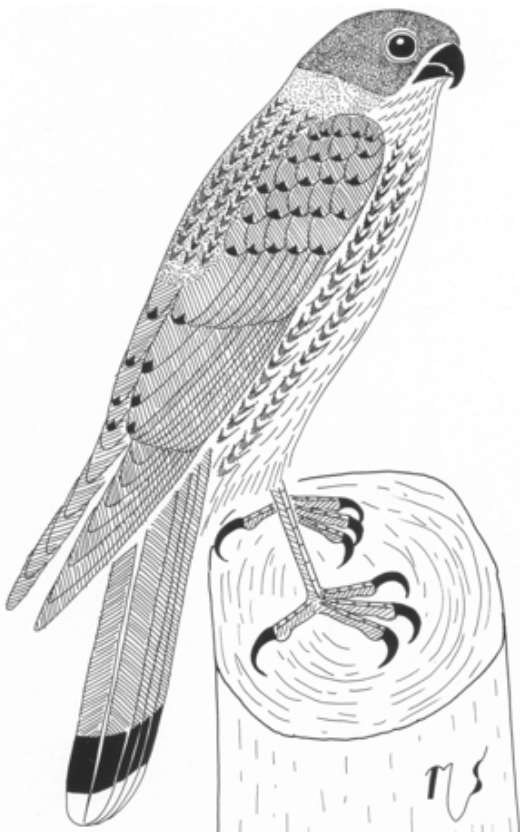

Ako sokol Ostropazúrik vytrhol belorítke Ritke chvostík

Text a perokresby: Miroslav SANIGA

Belorítka Ritka lieta spolu so svojou sesternicou lastovičkou Vidličiarokou často loviť mušky až nad skalné bralo Čierneho kameňa. Tam bol voľakedy ich pôvodný domov. Aj keď život pri horárni uja Jana je ľahší, zavše sa im predsa len začne aj za rodnou skalou. Vyletia vysoko hore pod modré nebo, aby pozdravili svojich voľakedajších susedov.

Raz, počas panovania mesiaca august, vzali dve sesternice so sebou aj svoje mláďatká a pobrali sa na výlet k Čiernemu kameňu. Robili to každý rok, aby sa ich detičky naučili dobre lietať. Svojim potomkom chceli tiež ukázať, kde sa narodili a vyrastali ony. Ako sa tak bezstarostne prehánali popod belasé nebo, odrazu začuli v povetrí svišťanie krídel. Vtom medzi krdel' lastovičiek a belorítok vletel sokol Ostropazúrik. Na prvý krát sa mu však nepodarilo chytiť niektorú z nich.

Sokol Ostropazúrik - sokol myšiar

Skúsená belorítka Ritka sa rýchlo z náletu sokola spamätala a kričala na svoje detičky: - *Rýchlo leťte spolu s lastovičkou Vidličiarokou a jej mláďatkami dolu do dolinky Olinky. Ja budem predstierať zranenie a odlákam od vás pozornosť.*

- *Dávaj však na seba pozor, aby ťa Ostropazúrik nechytí,* - kričala na belorítku Ritku lastovička Vidličiarok.

- *O mňa sa nebojte, ja už viem, ako sokola okabáťim,* - odpovedala odlietajúcim belorítkam a lastovičkám Ritka.

Pri obrátke si sokol všimol, že na nebi zostala poletovať už len jedna poranená belorítka. Krdel' ostatných vtáčikov bol už ďaleko od neho, aby mu stálo za to pustiť sa

ho prenasledovať. Neváhal preto a pustil sa naháňať belorítku Ritku, ktorá poranenie len predstierala.

Po chvíľke ju dohonal. Už-už sa načahoval, že ju schmatne do ostrých pazúrov, ale akosi sa mu vyšmykla. V pazúroch mu zostal len jej chvostík. Belorítka Ritka od strachu aj zabudla lietať a zletela rovno do prastarej hory pod skalu Čierneho kameňa. Tam sa chvíľku z preľaknutia spamätávala, aby sa odvážila bez chvostíka vzlietnuť.

Belorítka Ritka – belorítka domová

- *Ako len teraz bez chvostíka doletím dolu k horárni uja Jana?* - strachovala sa belorítka Ritka. - *Ešte nikdy som neskúšala lietať bez chvostíka.*

Obavy z lietania bez chvostíka sa Ritke naplnili. Teraz letela rovno, lebo nemala čím smerovať svoj let. Horkotážko trafila k horárni, kde ju už jej detičky i lastovička Vidličiarica so svojimi mláďatkami oplakávali.

- *A vy čo, vari ma už oplakávate?!* - zvolala na ne, keď priletela domov. -

Nedostal ma celú, len môj chvostík mu zostal v pazúroch.

- *Tak ty žiješ!* - zvolala natešená lastovička Vidličiarica. - *A my sme ťa už oplakávali, keď ťa nebolo. Vari ťa ten sokol chytil?*

- *Chytil,* - odvetila Ritka. - *Ale už som vám povedala, že mu po mne zostali v pazúroch len pierka z chvostíka. Aj keď bez chvostíka sa mi lieta veľmi ťažko, aspoň som vám i sebe zachránila holé životy.*

- *Dá sa vôbec bez chvostíka poletovať poverím?* - pýtala sa belorítky lastovička Vidličiarica. - *Ja si neviem predstaviť, že by som mala vzlietnuť bez svojho chvostíka.*

- *I ja som sa toho veľmi bála,* - pokračovala belorítka Ritka. - *Ťažké je lietať v poverí, keď nemôžeš len tak ľahko meniť smer. Teraz si musím pomáhať len krídlami a nesmiem lietať veľmi prudko, lebo by som nezabrzdila a mohla by som hocikde naraziť. Až teraz však viem, že bez chvostíka si vtáčik ako-tak poradí. Avšak keď si zlomí krídlo, je s ním koniec.*

- *Si odvážna, lebo si sa obetovala za nás všetkých,* - vravela lastovička Vidličiarica, - *Veľmi si to vážim.*

NA TÚRU S NATUROU

- Každá vtáčia mamička by to kvôli svojim detičkám urobila, - odvetila belorítka Ritka. - Teraz sa však obávam len toho, či mi chvostík dorastie dovtedy, kým sa vyberieme na ďalekú púť do Afriky. Bez chvostíka by som tam naozaj nedoletela.

- Dovtedy ti celý chvostík narastie a všetky spoločne odletíme do teplých krajín. - utešovala Ritku Vidličiarica. - Teraz budeš pár dní lietať len málo. Keď ti však chvostík narastie, budeš zase môcť poletovať povetrím ako predtým.

- I ja dúfam, - povzdychla si belorítka Ritka. - Bez chvostíka tých niekoľko dní vydržím, aj keď sa mi bude kde-kto posmievať. Ja viem, že vtáčik bez chvostíka je každému stvoreniu prababičky Prírody na posmech.

Kým sa belorítka a lastovičky od horárne uja Jana odobrali na ďalekú púť do Afriky, dorástol belorítke Ritke celý chvostík. A tak, na sklonku septembra odletela do teplých krajov vedno so svojimi sestričkami belorítkami a sesternicami lastovičkami. Na vytrhnutý chvostík od sokola Ostropazúrika však spomína vždy, keď ju krídelká vynesú tam vysoko pod belasú oblohu k Čiernemu kameňu, ktorý bol kedysi dávno jej pravým domovom.

